



М.Я. МИКУЛЯК, начальник управління ветеринарної медицини
А.О. ОЛІЙНИК, зав. лабораторії ветсанекспертизи на ринку
Волочиський район Хмельницької області

ЛІКУВАННЯ РАН

Процес загоювання ран залежить від стану організму тварини, впливу навколишнього середовища та, значною мірою, від уміння лікаря керувати процесом загоєння.

Відповідно до стадії загоювання лікарі використовують різні ліки, тоді як нетрадиційні препарати, виготовлені з лікарських рослин і продуктів бджільництва, можна застосовувати впродовж усього лікування.

Наприклад, ми використовували мазі на основі соняшникової олії та подрібнених суцвіть трави звіробою. Трава звіробою, зібрана на початку цвітіння, має добре виражену протизапальну, в'язучу і бактеріостатичну дію. До 200 мл олії додавали 3 ст. ложки висушених суцвіть трави звіробою й настоювали протягом 14 діб, періодично помішуючи.

Лікування ран за допомогою олії зі звіробою докорінно відрізняється від лікування ветеринарними препаратами. Наприклад, при застосуванні ветеринарних препаратів у перші дні спо-

стерігали явні ознаки запальної реакції, навколишні тканини були гарячими, тварина реагувала на дотик, краї рани набрякли, помітно значну кількість ексудату на поверхні рани. У разі застосування олії зі звіробою ознаки запальної реакції в ділянці травми в перші дні зменшувались удвічі, болючість і набряки тканин рани були незначними, а гнійного ексудату на поверхні рани було набагато менше.

При використанні зазначеної олії ми спостерігали таку особливість процесу загоювання, як кірочки майже по всій поверхні рани. Слід підкреслити наявність добре вираженого явища стягування рани на 2–3 доби раніше порівняно з традиційним лікуванням, а повне загоювання ран відбувалося на 2–5 діб раніше.

Мазь із продуктів бджільництва: до 100 г тваринного жиру додавали 15 г подрібненого прополісу, підігрівали 10 хв на водяній бані, періодично помішуючи. Отриману суміш проціджували через марлю. Прополіс виявляє



сильну антимікробну, знеболювальну й стимулюючу дію. Речовини, які входять до його складу, підвищують захисні сили організму, посилюють протизапальні реакції, сприяють загоєнню ран.

При застосуванні мазі на основі прополісу в першу добу спостерігали незначне пригнічення тварин і невеликий набряк тканин навколо рани. З другої доби починали утворюватися тканинні струпи без явищ нагноєння, що свідчить про високі бактерицидні властивості прополісу.

Рани при лікуванні прополісною маззю загоювались у ті самі строки, що й при лікуванні олією зі звіробою.

Таким чином, при застосуванні нетрадиційних препаратів – олії зі звіробою та мазі прополісу – зменшуються строки загоювання ран, поліпшується загальний стан тварин, скорочуються витрати на лікування. ☉

В.П. ПРЯДКО, головний лікар ветмедицини ПП «Деметра-2010»,
с. Боришківці Кам'янець-Подільського району Хмельницької області

ВИПАДОК З ОРТОПЕДІЇ

Трирічна корова через 3 місяці після отелення, на піку лактації, почала шкутильгати на праву задню кінцівку на опорі, відмовлялася від корму, залежувалася, стала швидко худнути.

Тварині розчистили копита й, на перший погляд нічого не виявили. Однак при більш ретельному дослідженні спеціальними щипцями визначили ділянку болючості по білій лінії зовнішнього пальця. Там же помітили маленьку чорну цяточку, як просяне зерно, на яку спочатку не звернули уваги. Копитним ножом шар за шаром почали зрізати ріг, і відкрилася велика порожнина, заповнена смердючим гноем – фактично половина підшви відшарувалася від основи шкіри. В основі шкіри почалося гнійне запалення, оскільки через той отвір потрапляли бруд, гній із патогенною мікрофлорою. Було поставлено діагноз – гнійний пододерматит.

Мертвий ріг відшарували, рану очистили, обробили перекисом водню й спиртом, нанесли чемі спрей (*Chemi spray*)



і складну копитну присипку, наклали бинтову пов'язку й зафіксували її копитним скотчем. Тварині додатково призначили: антибіотики кобактан – упродовж 5 діб та ріфен – упродовж 2 діб; полівітамінний препарат оліговіт – двічі через 7 діб; всередину – сірку для відновлення копитного рогу. Перев'язки робили тричі кожні 5 днів до повного одужання тварини.

Рана зажила, й на тому місці почав рости молодий копитний ріг. Весь цей час корову утримували на сухій соломі, годуючи вволю повноцінними кормами. ☉